

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200026
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200026.1

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcov: 1/ E. X., bytom Z., G., 2/ U. X., bytom Z., G., 3/ I. X., bytom Z., G., 4/ X. O., bytom R., I., právne zastúpení: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom Radlinského 1718, Dolný Kubín, proti žalovanému: Obvodný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Janka Kráľa 4, za účasti: Ing. H. O., bytom S., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline č. A/2011/01625/KSÚ Žilina/Pál zo dňa 13. decembra 2011, konajúc o dovolaní žalobcov 1/-4/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/5/2012-98 zo dňa 30. októbra 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/5/2012-98 zo dňa 30. októbra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline č. A/2011/01625/KSÚ Žilina/Pál zo dňa 13.12.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcov 1/-3/ a potvrdil rozhodnutie Obce Zuberec č. 558/2010-38Z zo dňa 19.10.2011 o dodatočnom povolení zmeny stavby „Rekreačný penzión Zuberec - Prieves“ na pozemkoch C-KN parc. č. 1191/29, 1191/30, 1191/17 k.ú. G. v rozsahu vymedzenom v rozhodnutí a povolil užívanie stavby „Rekreačný penzión Zuberec - Prieves“ na pozemkoch C-KN parc. č. 1191/29, 1191/30, 1191/17 k.ú. G. na účel vymedzený v rozhodnutí.

Rozsudok odôvodnil tým, že čo sa týka námietky žalobkyne X. O., že mala byť účastníčkou spojeného konania o dodatočnom povolení už realizovanej stavby a kolaudačného konania, ktoré bolo s týmto konaním spojené, krajský súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. V konaní bolo preukázané, že X. O. je od roku 2007 vlastníčkou susedného pozemku k pozemku, na ktorom je postavená stavba penziónu, konkrétne sa jedná o CKN p.č. 1191/19 v kat. úz. G. (vo vzťahu k EK p.č. 10296/1 žalobkyňa nepreukázala, že susedí so zastavanými pozemkami). Vlastníčka tohto pozemku by mala status účastníka stavebného konania v prípade, ak jej vlastnícke právo k tomuto pozemku môže byť stavebným

povolením priamo dotknuté. Súčasťou správneho spisu je projektovaná dokumentácia povoľovanej stavby, z ktorej jednoznačne vyplýva, že povoľovanie sa týkalo zmien stavby oproti pôvodnému projektu len v rozsahu vnútorného usporiadania, resp. vnútorného členenia prvého nadzemného podlažia stavby. Zmeny vonkajšieho usporiadania, napr. už povolených terénnych úprav, sadových úprav, či zmeny kanalizácie riešené neboli. Zásahy, ktoré žalobkyňa uvádza v žalobe (odkvapové chodníky a žumpa na jej pozemku) boli riešené v stavebnom povolení z roku 1998, ktorého konania účastníkmi boli jej právni predchodcovia (žalobcovia 1/, 2/) ako vlastníci tohto susedného pozemku a súčasne aj ako stavebníci. Čo sa týka podmienok vydania stavebného povolenia z roku 1998, je žalobkyňa 4/ ako právna nástupkyňa pôvodných vlastníkov tejto parcely a zároveň účastníkov pôvodného správneho konania o stavebnom povolení v zmysle § 70 Stavebného zákona týmto stavebným povolením viazaná. Znamená to, že táto žalobkyňa by mala byť účastníčkou stavebného konania v prípade, ak by sa konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby týkalo zmien, ktoré na jednej strane neboli riešené pôvodným územným rozhodnutím a stavebným povolením z roku 1998 a súčasne by to boli zmeny, ktoré by zasahovali do jej práv ako vlastníčky susedného pozemku. Keďže v danom prípade o takéto zmeny nešlo, keďže riešené boli len zmeny vo vnútornom usporiadaní stavby a vytýkané zásahy do jej vlastníckeho práva v žalobe boli právoplatne riešené v pôvodnom stavebnom povolení, ktorým je viazaná, nespĺňa status účastníčky konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona v spojení s § 88a ods. 7 Stavebného zákona.

Krajský súd námietky ostatných žalobcov vyhodnotil ako nedôvodné a k ich obsahu uviedol nasledovné: čo sa týka námietky zmeny dispozičného riešenia nosného systému prízemí stavby a že každá takáto zmena oproti pôvodnému stavebnému povoleniu musí byť odsúhlasená všetkými účastníkmi, prvostupňový správny orgán dostatočne zistil skutkový stav, mal k dispozícii potrebné podklady na to, aby náležite odborne posúdil povoľovanú zmenu stavby po jej dokončení aj vo vzťahu k riešeniu nosného systému prízemí. O uvedenom svedčí spisový materiál prvostupňového správneho orgánu a jednotlivé prílohy, ktoré tvoria jeho súčasť. Zmeny sa týkajú doplneného muriva, a to priečkového, hrúbky 100 mm z tvárnic YTONG k pôvodnému priečkovému murivu alebo dopĺňovanej konštrukcie v minimálnom rozsahu. Záver statického posudku z júna 2008 jednoznačne uvádza, že ak budú akceptované všetky podmienky v ňom uvedené je možné konštatovať, že stavebné úpravy v časti prízemí penziónu sú navrhnuté staticky spoľahlivo a bezpečne. Je plne v kompetencii stavebného úradu, aby odborne posúdil dostatočnosť predloženej projektovej dokumentácie, ako aj záväzných stanovísk a ďalších príloh. Správny orgán nezistil žiadne závary a preto stavbu povolil. Vydanie stavebného povolenia (aj povolenia o zmene stavby po jej dokončení) nie je viazané na súhlas ostatných účastníkov konania. Ich právo vyjadriť sa k veci aj nesúhlasným spôsobom je obsiahnuté v práve podať námietky voči predkladanému návrhu na vydanie rozhodnutia, ktoré musí správny orgán náležite v konečnom rozhodnutí vyhodnotiť.

K ďalšej námietke žalobcov 1/, 2/, 3/, tzv. občiansko-právnej námietke, že vlastnícke právo stavebníka k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom správnych rozhodnutí je sporné, keďže podali návrh o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na OS Námestovo, kde konanie je vedené pod sp. zn. 2C/44/2008 súd poukázal na ust. § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. (ďalej len „katastrálny zákon“), podľa ktorého je hodnoverným a záväzným údajom katastra aj údaj o právach k nehnuteľnostiam. Právo k nehnuteľnosti je špecifikované v § 1 ods. 1 tohto zákona a týmto právom je aj vlastnícke právo k danej nehnuteľnosti. Súčasťou katastra je údaj o vlastníckom práve k danej nehnuteľnosti, ktorý je hodnoverný a záväzný, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade platí údaj uvedený na konkrétnych listoch vlastníctva č. 2578, kat. úz. G. a č. 3008, kat. úz. G., pokiaľ nebude preukázaný opak. Podľa týchto údajov účastník konania Ing. H. O. bol ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia vlastníkom nehnuteľností v podiele 3. Kým teda nebude preukázaný opak, napr. bude vydané právoplatné rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, ktoré bude vlastnícke právo riešiť iným spôsobom, je povinnosťou všetkých štátnych orgánov vychádzať zo stavu uvedeného v katastri nehnuteľností. Správne orgány teda nepochybili, keď vychádzali z týchto údajov z katastra nehnuteľností, ktoré sú hodnoverné a záväzné, pretože sa v momente ich rozhodovania nepreukázal opak.

Rovnako je nedôvodná žiadosť o prerušenie stavebného konania podľa § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976

Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) z dôvodu konania o určení vlastníckeho práva. V zmysle tohto zákonného ustanovenia stavebný úrad konanie preruší len vtedy, ak by táto námietka znemožnila uskutočniť požadované opatrenie, alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme. V danom prípade vzhľadom na rozsah povoloňovaných zmien dokončenej stavby nehrá žiadnu podstatnú úlohu kto je alebo do budúcnosti bude vlastníkom predmetnej stavby aj vzhľadom na to, že samotné uskutočnenie týchto zmien už bolo vykonané. Samotný spor medzi účastníkmi ohľadne podielov na vlastníctve stavby neznemožňuje uskutočniť požadovanú zmenu stavby, ani ju neznemožňuje uskutočniť v tej miere, v akej bola navrhnutá. Preto postup podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona neprichádza do úvahy.

Za nedôvodnú vyhodnotil súd aj námietku, že nemalo byť vydané rozhodnutie o dodatočnom povolení zmeny stavby, lebo toto konanie bolo prerušené rozhodnutím zo dňa 03.12.2009. Je pravda, že účastník Ing. O. podal žiadosť o povolenie zmeny stavby pred jej dokončením dňa 27.10.2009 pod sp. zn. 604/2009 na Obecný úrad Zuberec. Tento potom v správnom konaní pod č. 604/2009-53Z zo dňa 03.12.2009 konanie prerušil do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci, ktorú má iniciovať Ing. H. O. a podať návrh na súd. Následne nato Ing. O. podal návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia, ktorý bol dňa 14.12.2010 evidovaný na Obecnom úrade Zuberec pod č. 558/2010. Obecný úrad dňa 25.08.2011 oznámil účastníkom, že bolo začaté kolaudačné konanie spojené s konaním o dodatočnom povolení zmeny stavby. Toto spojené konanie sa viedlo pod sp. zn. 558/2010. Vzhľadom na to, že prvostupňový správny orgán skutkovo zistil, že sa jedná o zmenu dokončenej stavby, právne prekvalifikoval návrh účastníka Ing. O. z roku 2009 (o povolenie zmeny stavby pred jej dokončením) na návrh na povolenie zmien už dokončenej stavby, na čo mal zákonné oprávnenie, pretože právne posudzovať vec a subsumovať ju pod konkrétnu právnu normu patrí výlučne správneho orgánu.

Krajský súd ďalej považoval za potrebné poukázať na to, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky rozhodnutie o prerušení konania v správnom konaní sa pokladá za rozhodnutie o vedení konania, ktoré v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. súdneho prieskumu inak nepodlieha. Preto ho je možné preskúmať len vo vzťahu k rozhodnutiu, pre ktoré bolo určitým východiskom. Keďže pôvodný návrh vedený pod sp. zn. 604/2009 (v ktorom konaní bolo vydané aj rozhodnutie o prerušení tohto konania), sa viedol následne pod sp. zn. 558/2010, v ktorom konaní už bolo vydané preskúmané správne rozhodnutie a teda toto rozhodnutie bolo súčasťou procesného postupu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, preskúmal súd rozhodnutie o prerušení tohto konania v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že rozhodnutie o prerušení správneho konania č. k. 604/2009-53Z. zo dňa 03.12.2009 je nezákonným a nemalo byť vydané, pretože na jeho vydanie neboli splnené hmotnoprávne podmienky. Správny orgán mal pri posudzovaní návrhu účastníka o dodatočnom povolení zmeny stavby pred jej dokončením vychádzať (čo sa týka vlastníctva predmetnej stavby), zo závažných a hodnoverných údajov katastra nehnuteľností. Nebol teda vecný dôvod na prerušovanie tohto konania a už vôbec nie na uloženie povinnosti tomu účastníkovi stavebného konania, ktorému svedčí vlastnícke právo na základe údajov katastra, aby podal na súd žalobu vo veci ohľadne vlastníctva k nehnuteľnostiam. Ak totiž niekomu svedčí vlastnícke právo na základe údajov katastra nehnuteľností, predpokladá sa, že toto vlastnícke právo i existuje a nie je tu dôvod na to, aby práve takýto subjekt podával návrh na určenie svojho vlastníckeho práva na súd.

Krajský súd poukázal aj na to, že prvostupňový správny orgán kontinuálne pokračoval v konaní o návrhu účastníka Ing. O. o dodatočnom povolení zmeny stavby tak, že tento návrh prekvalifikoval na návrh na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení zmeny stavby po jej dokončení a spojil ho podľa § 88a ods. 9 Stavebného zákona s kolaudačným konaním a obe konania viedol pod sp. zn. kolaudačného konania (558/2010). Keďže sa však konalo (aj) o pôvodnom návrhu Ing. O., ktoré konanie o ňom bolo prerušené, procesne dôsledné by bolo určitým spôsobom sa pred pokračovaním v konaní s rozhodnutím o prerušení správneho konania procesne vysporiadať. Aj napriek tomu, že toto rozhodnutie bolo vydané a ponechané v platnosti, nejedná sa o takú vadu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť neskôr vydaného prvostupňového správneho rozhodnutia v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. Práve preto, že samotné rozhodnutie o prerušení konania vôbec nemalo byť vydané, nie je možné poukazovať na toto rozhodnutie ako na dôvod nepokračovania v konaní a ako na dôvod nezákonnosti prvostupňového a

napadnutého rozhodnutia. Preto sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou žalobcov ohľadne tohto bodu.

Záverom k aplikácii § 88a ods. 3 stavebného zákona, keď podľa žalobcov sa konanie malo prerušiť súd uviedol, že v danom prípade nejde o situáciu uvedenú v hypotéze tejto právnej normy. Keďže na stavebníka Ing. O. prešli všetky práva podľa vydaného pôvodného stavebného povolenia z roku 1998, ktoré je stále platné a účinné, má k pozemkom, ktorých nie je vlastníkom právo stavby. Znamená to, že keď stavba na pozemkoch podľa pôvodného stavebného povolenia bola povolená a zmena sa netýkala umiestnenia stavby na týchto pozemkoch, stavebník má stále právo stavby k nim a súhlas vlastníka pozemku, ktorý je zastavaný stavbou sa nevyžaduje. Nie je preto dôvod na prerušenie konania v zmysle tohto zákonného ustanovenia.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe vyhovie a zruší nezákonné rozhodnutie žalovaného. V dôvodoch namietali, že rozhodnutím žalovaného došlo nielen k vydaniu stavebného povolenia zmeny stavby, ale zároveň bolo s konaním spojené aj kolaudačné konanie, ktorým sa povolilo užívanie stavby. Nemožno preto okruh účastníctva odvodzovať len od ust. § 88a ods. 7 stavebného zákona a v ňom obsiahnutý odkaz na primerané použitie ustanovení o stavebnom konaní, ale je potrebné vychádzať aj z definície účastníctva v zmysle § 78 stavebného zákona o účastníkoch kolaudačného konania. Účastníctvo žalobcu 4/ v kolaudačnom konaní je dané z ust. § 78 ods. 2 stavebného zákona. V kolaudačnom konaní sa zisťuje, či sa napr. dodržali tie námietky, ktoré uplatnili účastníci konania v rámci stavebného povolenia a preto žalobca 4/ pri kolaudačnom konaní môže byť dotknutý na svojich právach vlastníka susedných pozemkov. Uvedené platí o to viac, že realizovaná zmena oproti pôvodnému stavebnému povoleniu predstavuje zmenu dispozičného riešenia nosného systému stavby, prízemí, keď zmeny sa týkali aj zásahov do nosného muriva, do ktorého stavebník zasiahol podstatným spôsobom vytvorením nových otvorov, čím podstatne zmenil schválený projekt. Súčasné riešenie s voľným prechodom prízemí bez deliacich priečok je zásadnou zmenou.

V posudzovanom prípade je domnienka ustanovená § 70 ods. 2 katastrálneho zákona o hodnovernosti údajov vylúčená, pretože hodnovernosť údajov katastra bola narušená prebiehajúcim konaním o určenie vlastníckeho práva. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s tým, akým spôsobom mal správny orgán (prvostupňový, ako aj odvolací) ustálenú predbežnú otázku vlastníckeho práva k pozemkom a stavbe. Nie je v právomoci stavebného úradu ani odvolacieho orgánu samostatne posúdiť otázku vlastníckeho práva, resp. stavebný úrad ani odvolací orgán nemôže až do rozhodnutia súdu o otázke vlastníckeho práva vychádzať z evidenčného stavu zápisov v liste vlastníctva. Z charakteristiky konania o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a stavebného zákona vyplýva, že ide o konanie, ktoré dodatočne legalizuje už postavené stavby v rozpore so stavebným povolením. V rámci takéhoto konania je stavebný úrad povinný riešiť ako predbežnú otázku aj otázku vlastníckeho práva stavebníka k pozemku a v prípade spornosti je stavebný úrad povinný odkázať stavebníka na súd, čo vyplýva z dikcie § 88a ods. 3 stavebného zákona. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 2C/44/2008 na Okresnom súde Námestovo je nepochybne aj otázka vlastníckeho práva k pozemkom zastavaným nepovolenou stavbou, a preto je toto konanie relevantné a jeho výsledok je nevyhnutným predpokladom pre náležité posúdenie otázky vlastníckeho práva.

Existujúce rozhodnutie stavebného úradu o prerušení konania č. 604/2009-53Z zo dňa 03.12.2009 je právoplatným rozhodnutím a právny stav, resp. právna úprava sa od jeho vydania nezmenila. Toto rozhodnutie bolo vydané na základe podnetu žalobcov 1/ a 2/ na Obec Zuberec na preskúmanie uskutočňovania nelegálnych stavebných úprav stavebníkom H. O. - spoluvlastníkom, ktoré stavebné úpravy spočívali v zmene vnútorného dispozičného riešenia prízemí, vytvorení nových skladových priestorov bez stavebného povolenia. Na základe tohto podnetu žalobcov podal stavebník H. O. až následne návrh na začatie konania o dodatočnom povolení zmeny stavby, pričom stavebný úrad o tejto žiadosti rozhodol vydaním rozhodnutia č. 604/2009-53Z podľa § 88a ods. 3 stavebného zákona, t.j. posúdil predmetné podanie stavebníka už v roku 2009 ako podnet na konanie o dodatočnom povolení zmeny dokončenej stavby v zmysle § 88a a nasl. stavebného zákona. Z rozhodnutia o prerušení konania je zrejmé, že stavebný úrad nevedel konanie o zmene stavby pred jej dokončením v zmysle § 68

stavebného zákona, ale viedol konanie o dodatočnom povolení dokončenej stavby. Už v roku 2009 sa viedlo samostatné stavebné konanie o zmene dokončenej stavby, ktoré aj naďalej je vedené a je v štádiu prerušenia pod č. 604/2009-53Z. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je vydané na podklade ďalšieho neskoršieho podnetu stavebníka H. O. z roku 2010 a stavebný úrad na podklade tohto nového podnetu začal nové samostatné konanie č. 558/2010-38Z, avšak s totožným obsahom.

Výtýkali krajskému súdu, že mu pravdepodobne unikla podstatná skutková okolnosť, ktorou je fakt, že na príslušnom LV sú ako vlastníci zapísaní aj žalobcovia 1/, 2/ a 3/ a ide o spornosť výšky spoluvlastníckych podielov, a pri takejto situácii odkázanie jedného zo spoluvlastníkov na súd bolo plne dôvodné. Dôvod, pre ktorý bolo konanie o dodatočnom povolení stavby prerušené naďalej trvá. Súdne konanie vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom kolaudačného konania, nebolo do dnešného dňa právoplatne skončené a je v štádiu po vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa v prospech žalobcov 1/ a 2/, preto dôvody, pre ktoré bolo konanie o dodatočnom povolení zmeny nedokončenej stavby prerušené nepominuli a naďalej trvajú.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril.

Účastník konania Ing. H. O. vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť z dôvodu, že prvostupňový súd sa bezchybne vysporiadal tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne s právami žalobkyne a jej postavením ako účastníčky stavebného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/5/2012-98 zo dňa 30.10.2012.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré je vyčerpávajúce a výstižné, reaguje na všetky námietky účastníkov konania a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcov dodáva:

Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať (§ 78 ods. 2 stavebného zákona).

Podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Okruh účastníkov kolaudačného konania vymedzuje stavebný zákon v § 78. V prípade, ak je s kolaudačným konaním spojené konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania okrem osôb uvedených v ods. 1 aj účastníci stavebného konania, ktorí by zmenou stavby mohli byť dotknutí. Dotknutie zmenou stavby musí osoba, ktorá sa domáha účastníctva preukázať.

Z výroku kolaudačného rozhodnutia Obce Zuberec č. 558/2010-38Z zo dňa 19.10.2011 v časti, v ktorej bola dodatočne povolená zmena stavby vyplýva, že „jedná sa o zmenu pôvodného vnútorného dispozičného riešenia v úrovni prvého nadzemného podlažia predmetnej stavby, v rámci ktorej sa

zmenilo funkčné využitie niektorých miestností, rozšírili priestory jedálne a vytvorili nové skladové priestory“.

Predmetom dodatočného povolenia zmeny stavby boli vnútorné dispozičné zmeny prvého nadzemného podlažia. Uvedenú skutočnosť žalobcovia nerozporovali ani v odvolaní iba uviedli, že ide o zásadné zmeny v dispozičnom riešení. Vzhľadom na charakter zmien stavby, keď nejde o žiadne vonkajšie zmeny stavby, žalobca 4/ ako vlastník susediaceho pozemku, na ktorom je umiestnená stavba, týmito zmenami nebol dotknutý.

V prejednávanej veci nejde o stavbu nepovolenú, t.j. vydanú bez stavebného povolenia a bez práva k pozemku, ktoré by stavebníka oprávňovalo zriadiť na ňom stavbu, čo predpokladá ustanovenie § 88a ods. 3 stavebného zákona, na ktoré poukazovali žalobcovia v odvolaní. Na predmetnú stavbu bolo vydané právoplatné stavebné povolenie a povolené zmeny stavby pred jej dokončením. Skutočnosť ohľadom práva k pozemku boli predmetom konania v konaní o vydaní stavebného povolenia.

Spor ohľadom nesúhlasu žalobcov so zmenou stavby a účastníkom konania Ing. H. O., má povahu občianskoprávnej námietky, o ktorej patrí rozhodovať súdu v občianskom súdnom konaní. Stavebné povolenie neovplyvňuje veľkosť spoluvlastníckych podielov a žalobcom ako menšinovým spoluvlastníkom, ktorí ak nesúhlasili so zmenou stavby a mali za to, že ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, nič nebránilo v tom, aby si svoje právo v zmysle § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplatnili na súde.

Správny orgán neporušil práva žalobcov a nekonal v rozpore s právnymi predpismi, pretože ustanovenia stavebného zákona po zistení skutkového stavu, ktorý bol dostatočným podkladom pre vydanie rozhodnutia na danú vec správne aplikoval a námietky žalobcov, ktorým bola daná možnosť oboznámiť sa so všetkými podkladmi pre rozhodnutie, dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery posúdil námietky žalobcov v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci.

Rozhodnutie žalovaného neohrozuje práva vlastníkov susedných nehnuteľností tak, aby užívanie ich stavieb bolo neprimerane dotknuté, je v súlade so zákonom, dalo vyčerpávajúcu odpoveď na skutkovú a právnu podstatu sporu a jeho obsah je v súlade s právom účastníkov na spravodlivý proces v rozsahu ich nároku (v medziach žaloby).

Krajský súd vo veci rozhodol skutkovo správne a v súlade so zákonom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom, ktorí nemali úspech v odvolacom konaní, nepriznal právo na ich náhradu.

Účastníkovi konania žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.